

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ



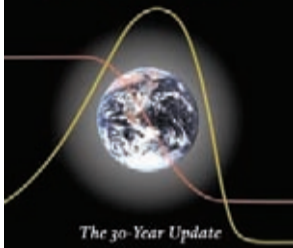
ISSN 1310-8654

БРОЙ 5 ГОДИНА XVIII 2009 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ

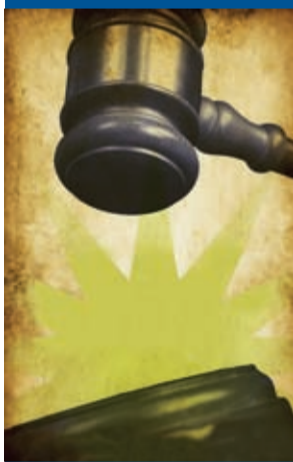
LIMITS TO GROWTH



The 30-Year Update

**ГИБЕЛНА
ПРОГНОЗА
НОСИ
ВЪРХОВНО
ПРИЗНАНИЕ
НА УЧЕН**

Четете на стр. 2



Карел Новак,
Директор на отдел
„Комуникации“
и „Религиозна
свобода“ към Евро-
Африканската
дивизия

**СКОРОШЕН
ЕВРОПЕЙСКИ
ОПИТ ДА
СЕ УЗАКОНИ
НЕДЕЛЯТА**

Четете на стр. 3

Европа ме лиши от шанса да на-
блюдавам как се отгърбва от ав-
торитетната и организирана ре-
лигия. Малко след като се научих
да чета, добрият стар континент
ме постави пред свършения факт
на две гуми: постхристиянство и
секуларизъм. (Оттогава се чувствам
неотразимо умна, когато ги упо-
требявам.) Най-сетне обаче мога да
следя развитието на подобни про-
цеси от гистанцията на 7 хиляди
километра, изминати за секунди по
Интернет.

През март американските

вестници гърмнаха:

„Почти всички деноминации губят почва: Вя-
рата се изменя, изгубва и изчезва“ (*USA Today*).

„Губим религията си“ (*Associated Press*).

„Америка става по-малко християнска“ (*CNN.com*).

„Личната религия на Америка се свежда до
„нищо““ (*The Seattle Times*).

„Нищо от горните“ (*The Religious News Service*).

Тези заглавия отразяват резултатите от но-
вото Американско изследване за религиозна цен-
тичност (ARIS). Много от тях не са изненада за
европееца: големите религиозни общества губят
членове, организираната религия не се предпочи-
та, нараства групата на „духовните“, които не са
„религиозни“. И дори ни е смешно, когато загла-
вията са толкова тревожни. Но Америка е съвсем
различна страна. Защо ли? Кога в Европа, да не
говорим за България, едно изследване на религи-
озността ще предизвика въпроса „Кои сме ние“?
Такова е заглавието на обширна статия в „Нюз-
ук“ от 13 април 2009 г.

Америанците винаги са вярвали,

че страната им е основана на техните хриси-
янски морални ценности и това поддържа гър-
жавата. Именно затова те гържат толкова на
разделението между църква и гържава - да не би
гържавата с нещо да помрачи и оскверни чиста-
та им християнска вяра. Затова сега се питат:
Тогава кои сме ние? Според Джон Мийчъм, автор
на статията, ако се приложи местът на свети
Августин (който в книгата си „Божият град“
казва, че нацията е „множество от рационални
същества в общо съгласие по обекта на тяхна-
та любов“), става ясно, че „това, което ценим
най-високо... е основният текст за социалния ни
договор“. Според него свободата - а не религията!
- гържи Америка.

Най-стриясащо за американците е

увеличаването на „ничиите“ -

броят им почти се е удвоил от 8% на 15% за по-
следните две десетилетия. Това са онези, които
нямат връзка с някаква религия и са единствената
растяща група във всеки американски щат.

Както заключава докладът на ARIS, „предиз-
викателството за християнството... не идва от
някоя друга религия, а от отхвърлянето на всич-
ки форми на организирана религия“.

В американското общество изследването
повдига три въпроса: Какво всъщност се случва?
Какво означава това? Какво да направим? Отгово-
рите са противоречиви.

Тони Биъм, пастор, професор и водещ на TV-
шоу смята, че

една от причините е „оприанизацията“

на църквата. Думата идва от известната TV-



**Тенденцията да си духовен вместо църковен
завладява нови територии - от Америка чак до
нашата църква**

водеца Опра Уинфри, която комбинира традиционните християнски
учения с концепцията за духовност на Ню ейдж.

Според Мийчъм намаляването на американците, самоидентифици-
раци се като християни, от 86% през 1990 г. на 76% през 2008 г. не
означава смърт за християнството. Една трета от американците
казват, че са новородени. За него това означава, че Америка е по-малко
християнска, но не е постхристиянска, както го разбираме в Евро-
па. А всъщност как го разбираме в Европа не е ясно, имайки предвид
миналогодишното изследване на Фондация Бертелсман, цитирано от
EU Observer. Според него европейците остават силно религиозни, но
гържат вярата настрана от политиката, като остават отворени за

различни форми на духовност.

74% от хората в Германия, Франция, Великобритания, Италия, Ав-
стрия, Полша и Швейцария се определят като вярващи. 92% от запита-
ните се самоопределят като свободомислещи, съгласявайки се с твърде-
ните, че е възможно да има „зрънце истина“ във всяка вяра. Изследване-
то показва също, че въпреки важността си, религията няма голяма роля
при политическите възгледи и личния живот на европейците.

Продължава на стр. 4



Гибелна прогноза носи върховно признание на учен



Япония даде най-висшата си научна премия на американския професор Денис Медоуз, който предрича крах на човечеството

През 2100 г. човечеството ще претърпи крах. Това е прогнозата на американския учен Денис Медоуз, който заедно с екип съмишленици от Масачузетския технологичен институт разработи през 1972 г. компютърен модел за развитие на човечеството, известен като *World3*.

Днес, няколко десетилетия по-късно, Япония присъди на Медоуз най-висшата си научна премия. В присъствието на императора Акихито 66-годишният професор получи 500 000 долара от японския Фонд за наука и техника в подкрепа на усилията, които влага за развитие на рационално общество, способно да живее в хармония с природата.

Бързият икономически и демографски ръст на една ограничена планета ще предизвика колапс на цивилизацията, смята ученият. Неговата книга „Границите на растежа“ (*The Limits to Growth*) се превърна в бестселър, но предизвика и остри критики към автора. Медоуз беше обвинен в паникьорство и враждебност спрямо технологиите, припомня Франс Прес.

Съществуването на човечеството е съпроводено с пълно изтощаване на природните ресурси, казва Медоуз в своята книга. Ако

не се откаже от експоненциалния икономически и демографски ръст и не изгради рационална екологична система, цивилизацията ще отиде отвъд възможностите на планетата и ще загине.

За последните 30 години населението на земята се е увеличило от четири на шест милиарда души. Това тревожи още повече професор Медоуз, който сега вижда по-малко предпоставки за подобрене.

Ако излезем от границите на потенциалния капацитет на екологичната система, ще последва внезапен и пълен срив, а не постепенно и спокойно спиране на ръста от само себе си.

Компютърният модел *World3* отчита пет основни фактора: индустриализация, ръст на населението, недохранване, изтощение на ресурсите и екологична деградация. Учените дори не са включили фактори като войните и пандемии, за да стигнат до мрачната прогноза.

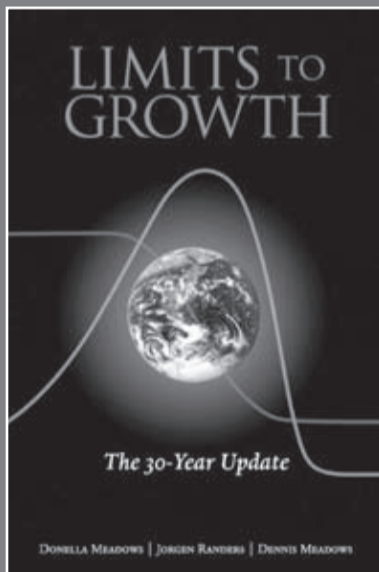
Доскоро се считаше за невъзможно неголяма група от хора да нанесат такава огромна вреда на планетата, казва Медоуз, визирайки настоящата икономическа криза. Хората не си правят никакви изводи от кризите и продължават да се предоверяват на пазара и техническия прогрес.

За да реши проблема, човечеството се опитва да се върне към експоненциалния растеж, но от тази стратегия няма да излезе нищо. Знам, че подобна политика няма да проработи, категоричен е Медоуз.

TechNews.bg



Днес професор Медоуз е още по-скептичен за съдбата ни, отколкото през 1975 г.



Най-големите реки в света пресъхват

Равнището на водата в тях рязко е спаднало през последните 50 години, алармират учени

Равнището на водата в някои от най-големите и важни реки в света рязко е спаднало през последните 50 години, алармират американски изследователи. Засегнати са стотици източници на живителната течност - от Хуанхъ в Северен Китай до Ганг в Индия и Колорадо в САЩ, сочи изследване, публикувано в журнала по климата на Американското метеорологично общество (AMS) и цитирано от Би Би Си. Според учените това се дължи на климатичните промени и ще окаже огромно влияние върху живота на хората с нарастването на световното население.

Главният регион, където се наблюдава обратният процес - пълнене на реките, е Арктика, но причината е обезпокоителна - интензивното топене на снега и ледовете. Изследователите анализирани теченията на над 900 реки в продължение на половин век до 2004 г. Изводът е, че като цяло се наблюдава постепенно намаляване на количеството вода, което се влива от тях в световния океан.

До голяма степен виновна за това е човешката дейност, включително строежът на диги и отклоняването на вода за земеделски нужди. Важен фактор обаче е и глобалното затопляне, като по-високите средни температури водят до промяна в режима на валежите и до по-големи нива на изпарение.

Въпреки че при някои реки има увеличаване на водното равнище - като Брахмапутра в Южна Азия и Яндзъ в Китай, учените се опасават, че това се дължи на топящите се ледници в Хималаите. В бъдеще е вероятно пълноводият да нарасне, но за сметка на изчезването на ледниците. ЕПА/БГНЕС

Не са нужни религиозни символи

„Трябва да се разберем за носенето на религиозните символи. Сега в текста не можем да напишем, че само забраняваме чалмите“, каза пред bTV образователният министър Даниел Вълчев.



Според него религията трябва да се изучава като история на културата.

Вълчев е категоричен, че децата не могат да се разделят от първи клас - едно дете да отиде при един чичко да учи християнска религия, други деца - при друг чичко да ги учи на исляма, еврейчетата - при трети чичко.

„Тук преобладава православието, ние сме православна държава, но имаме съседи мюсюлмани и евреи и трябва да знаем техните празници. Трябва да се знае какво е джамия, какво се прави в синагогата. Това, което най-много ми тежи като министър през тези години, е, че по тези въпроси нищо не се прави, и то дори от публични личности“, отбеляза Вълчев.

Dnes.bg

Освободиха невинен след 16 години в затвора

Тадеус Хименес бил осъден за убийство, което не е извършил, и изпратен зад решетките, когато бил само на 13 години

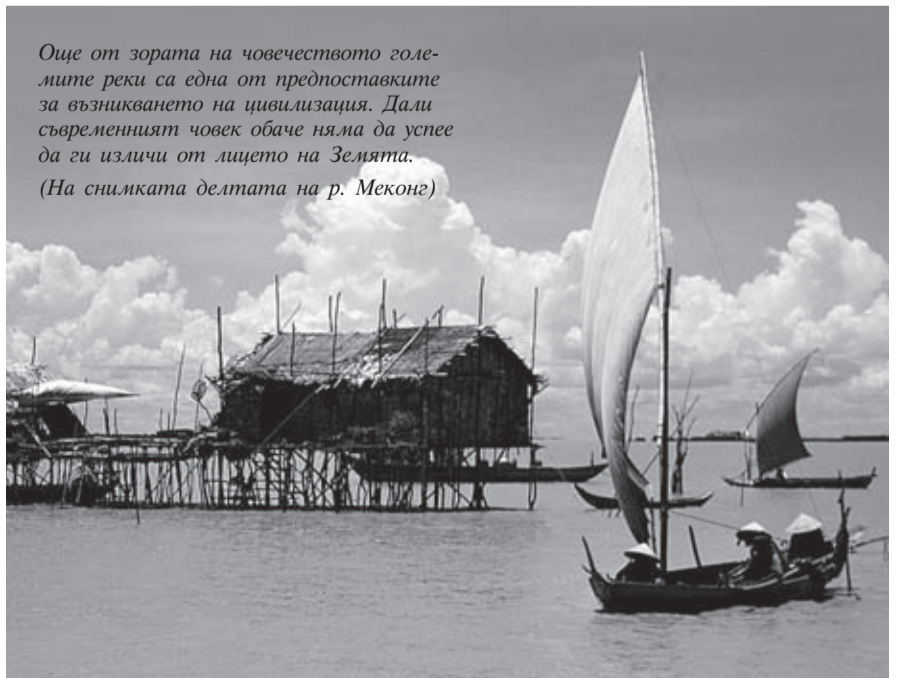


29-годишният американец Тадеус Хименес бе освободен, след като е прекарал невинен 16 години в затвора. Освобождаването му стана възможно, след като истинският виновник бе задържан и осъден. Хименес е най-младият осъден и оневинен впоследствие затворник в САЩ. Той е съден като възрастен и осъден, независимо от свидетелските показания на предполагаем съучастник в убийството, че стрелецът е бил друг младеж.

„Има много други невинни - мъже, жени и деца, - които са в затвора днес. Надявам се, че моят случай ще послужи, за да се попречи други обвиняеми, особено юноши, да изживеят това, което трябваше да изтърпя аз“, каза Хименес.

Случаят с него повдига въпроса за непълнолетни, които биват съдени и осъждани като пълнолетни всяка година в САЩ, посочва неправителствената правозащитна организация „Кампейн фор ют джъстис“. САЩ са единствената страна, която осъжда непълнолетни на доживотен затвор без условно освобождаване, сочи друга организация „Хюман Райтс Уоч“ (Human Rights Watch). БГНЕС

Още от зората на човечеството големите реки са една от предпоставките за възникването на цивилизация. Дали съвременният човек обаче няма да успее да ги изличи от лицето на Земята.
(На снимката делтата на р. Меконг)





В края на миналата година католиците и протестантите отново се събраха, за да подканят да бъде узаконена неделята като официален почивен ден. Непосредствената им цел включваше затварянето на магазини и ограничаването на другите бизнес дейности в неделя.



Карел Новак

Две религиозни организации ... Комисията на епископските конференции на Европейската общност (COMECE) и Конференцията на европейските църкви (CEC) - привля-

коха общественото внимание по време на дебатите върху предложените поправки на Европейската директива 2003/88/ЕС, разглеждаща правилата за работното време. Тези две организации - първата католическа, а втората - екуменическа (състояща се в мнозинството си от традиционни протестантски, Англиканска и Православна църкви) - са били създадени предимно, за да намерят допирни политически точки с европейските институции.

Всъщност Член 5 на директивата (2003/88/ЕС), озаглавен „Седмичен почивен период“ гласи:

Страните членки трябва да предприемат мерки, необходими за осигуряването през всеки седмичен период всеки работник да има право на минимално непрекъснато време за почивка от 24 часа плюс 11-те часа ежедневна почивка, упоменати в Член 3.

Ако обективните технически или работни условия го налагат, може да бъде приложен минималният период за почивка от 24 часа.

Инициативата предлага добавянето на трета клауза към този член:

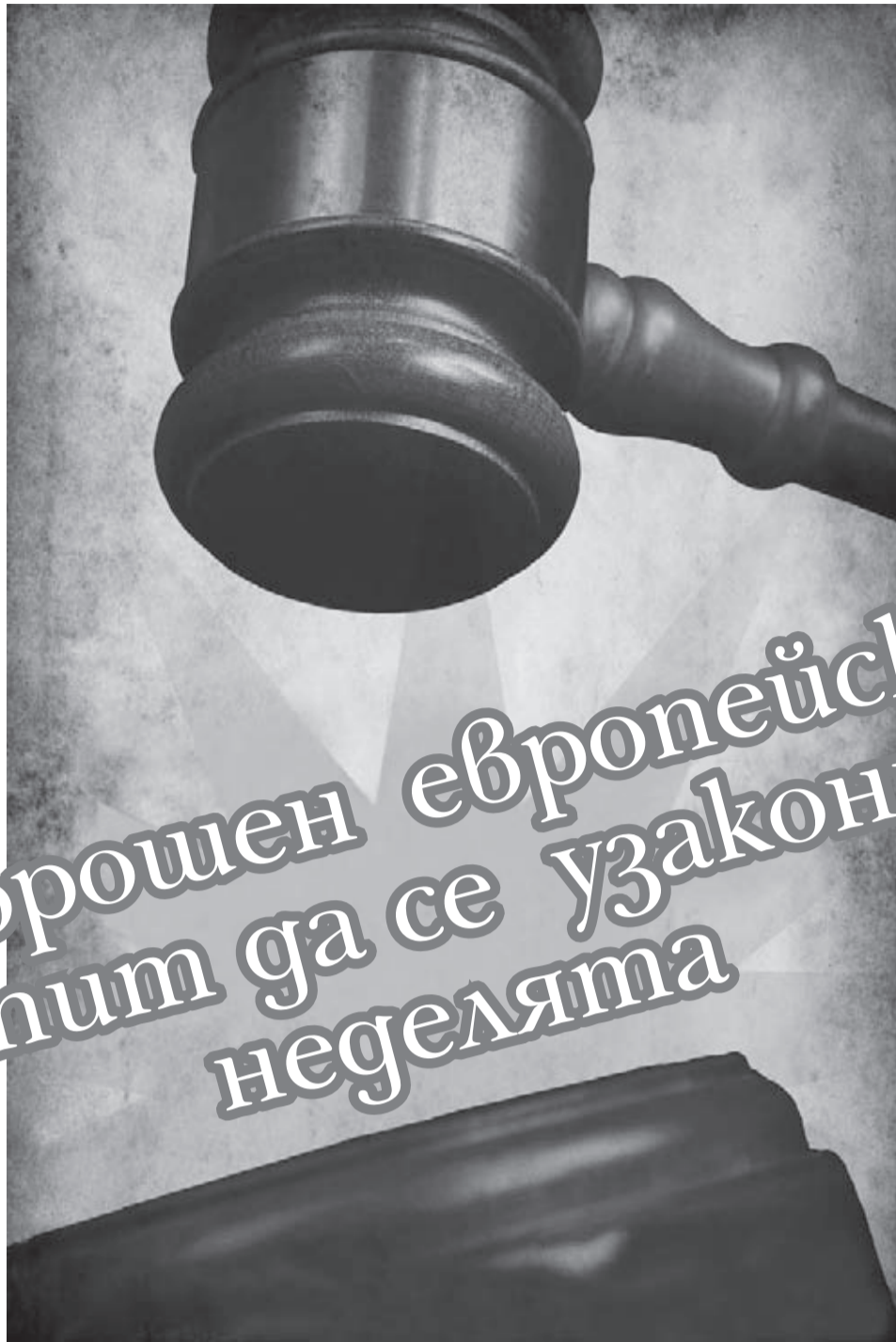
Минималният период на почивка, упоменат в параграф 1, по принцип трябва да включва неделята.

Интересно е да се отбележи, че тази формулировка не е нова. Тя беше част от подобна директива (93/104/ЕС) от 1993 г. Но през 1996 г. Европейският съд анулира тази фраза, заявявайки, че „Съветът не е успял да обясни защо неделята като седмичен почивен ден е по-тесно свързана със здравето и безопасността на работниците, отколкото който и да било друг ден от седмицата“ (Европейски съд, Дело C-84/94). Ето защо инициативата от 2008 г. предлага допълнителен параграф в обясновката си в началото на директивата. Предложеният параграф (6а) би гласял:

Вероятността от заболявания във фирмите, изискващи служителите им да работят в неделни дни, е по-голяма, отколкото във фирмите, които не изискват от служителите си да работят в неделя. Здравото на служителите зависи сред другите фактори и от възможността им да балансират семейния и служебния си живот, да установят и поддържат социални връзки и да осъществяват духовните си нужди. Като традиционен седмичен почивен ден неделята допринася за тези цели повече от всеки друг ден в седмицата.

Общите документи на COMECE и CEC обясняват предложените поправки и се стремят да предоставят аргументи, за да оборят решенията на Европейския съд.

Директивата бе обсъдена от Европейския парламент в средата на декември 2008 г. Поправките, предложени от COMECE и CEC и подкрепени от няколко члена на Европейския парламент, бяха отхвърлени поради формални причини и дори не бяха обсъждани. Този факт предполага, че идеята за



законово налагане на неделната почивка всъщност среща съвсем слаба подкрепа в Парламента и особено в Европейската комисия (нещо като централно европейско правителство). COMECE изрази разочарованието си от това решение със съобщение

миме супермаркети, които желаят да продължат работата си и в неделя, и по-скоро склонната към съгласие и с индиферентно отношение голяма част от европейците, ни помагат да си обясним становището на Европейския парламент.

Към днешна дата всички инициативи за узаконяване на неделята като почивен ден на територията на Европейския съюз са се проваляли. Това не означава, че защитниците на споменато-



Натискът от страна на големите супермаркети, които желаят да продължат работата си и в неделя, може би обяснява становището на Европейския парламент.



за медушите от 17 декември 2008 г. На 11 февруари 2009 г. Секретариатът на COMECE обнародва съобщение за медушите, в което приветства новия опит на няколко членове на Европейския парламент да помолят депутатите да одобрят писмена декларация, изискваща „запазването на свободната от работа неделя като важен стълб на европейския социален модел и част от европейското културно наследство“.

Въпреки че признаваме и поддържаме много от ценностите (като семейството, здравето, екологията и икономическите предимства), за които защитниците на узаконяването на неделната почивка настояват, ние със съжаление отбелязваме, че тези инициативи не отчитат последиците, които би повлякло след себе си такова узаконяване върху малцинствените групи, спазващи различен от неделята ден като ден на религиозна почивка.

Няколко европейски страни имат традиционно силни закони, забраняващи на магазините да работят в неделя и ограничаващи дейностите, които смущават спокойствието. Увеличаващият се брой изключения, натискът от страна на голе-

то узаконяване са се отказали от идеята. Точно обратно - ставаме свидетели на увеличаващ се брой насърчаващи неделната почивка статии, отпечатвани в множество издания с намерението общественото мнение да се промени. Например на 25 януари 2009 г. броят на белгийския католически вестник „Димани“ публикува статия, разглеждаща въпроса за отварянето на магазините в неделя. Авторът на статията цитира, освен многото други автори, и папа Бенедикт XVI, който в книгата си „Исус от Назарет“ пише, че битката в полза на неделята продължава да бъде част от загрижеността на Църквата. По същия начин съобщението за медушите на COMECE от 17 декември призовава за мобилизация и обединяване на гласовете за насърчаване на неделната почивка.

Карел Новак, Директор на отдел „Коммуникации“ и „Религиозна свобода“ към Евро-Африканската дивизия



Делник

Случва се и на най-добрите: Ходите от среща на среща, постоянно се оглеждате, но никога не ви се струва подходящ. Може би просто - лош късмет. Успокоявате се, че Бог си знае работата и се грижи за вас. Но понякога - само понякога - съществува нещо повече, отколкото сте забелязали. Само защото очите ви са жадни за любов, не значи, че сърцето ви е изцяло отворено и че възприемате това, което Бог може да ви покаже. Ако се чудите защо все още търсите, погледнете списъка с най-честите грешки. Ако правите някоя от тях, можете да се промените. И когато някой с необходимия потенциал пресече пътя ви, ще го познаете незабавно и веднага ще сте готови за ход!

Проблем: Не чувствате да пламва искрата.

Решение: Забравете за секунда романти-

приятелство. Търсенето на приятелство отнема напрежението от срещите, като променя целта им - да научите различни неща за човека срещу вас. Защото колкото общи неща откриете, толкова е по-вероятно по-късно да се влюбите.

Проблем: Другият изглежда добре на теория... но само дотам.

Решение: Обърнете внимание на това, как се чувствате, вместо дали той покрива критериите ви.

Е, човекът има куп чудесни качества. Това е прекрасно като начало. Но да се възхищавате от някого не е достатъчно, за да ви бъде добър партньор. Важно е как се чувствате в присъствието му. Например били сте заедно снощи и той е бил весел и разговорлив, а вие сте се чувствали

Несемейните толкова се боят от „усядането“, че не могат да спрат да мислят за бъдещето от първата минута на срещата. Във филма „Невъзможно твое“ (Something's Gotta Give) Джек Никълсън пита Даян Кийтън дали иска да се разхождат по брега. Тя мълча и се двоуми, докато накрая той казва: „Това е само разходка, не предложение за брак!“. Опитайте се да мислите за срещите си по същия начин. Едно излизане не е посвещено за цял живот, а просто... кафе с мляко. Стъпвайте крачка по крачка. Латинското „саге диет“ може да се преведе с „изживей мига“. Приемете срещата като това, което е. Не започвайте с обсебващата мисъл дали този човек иска точно толкова на брой деца, колкото и вие. По-добре е да се върви бавно.

Проблем: Можете да се закълнете, че всички добри партии вече са заети.

Решение: Погледнете отново... към хора, които обикновено отминавате.

Благодарение на тоновете романтични комедии, понякога е трудно да си избуем мисълта, че някой някога някъде ще падне в краката ни и ще ни забведе в старо италианско имение. Подобно на катастрофите, любовта често ни удря близо до дома. Може би очаквате възшебна приказка, но понякога тя се случва, докато изхвърляте боклука. Когато отново се запитате къде са отишли всички добри мъже и жени, напомнете си, че може би сега на стола пред вас или посещават същия квартален супермаркет.

Проблем: Чувствате се малочислен и мислите, че не сте за срещи.

Решение: Обадете се на добър приятел.

Лесно е да обвините себе си, ако пътувате и все не стигате до целта. Разрешавате въпроса, като просто се социализирате или прекратявате всякакви опити за срещи с мисълта, че сте неудачник. Никога не иска среща с депресар, така че е време да обсебите главния си поддръжник в живота, за да ви напомня каква добра партия сте. Един час преди следващата среща, обадете се на такъв приятел. Може дори да е големият ви брат, който казва: „Мъжки, ти си прекрасен екземпляр. Иди и го докажи!“. Това действа всеки път. Можем да се обзалажим!

можем да се отклоним към новата духовност със старо име - спиритизъм. А спиритизмът е част от тройния съюз,

описан в Откровението.

На него ще се покори всеки, който е изгубил библейската перспектива. Не е оригинална мисъл, но е истина. Ако въобще има нещо хубаво в цялата ситуация, приличаща на неуловимо морско течение, то е оптимизмът и мобилността на протестантските водачи в Америка. От Алберт Мюлер, един от най-влиятелните духовници, президент на Южната баптистка теологична семинария, до приятеля ми Дейв, пастор в Колорадо, всички реагират с радостно възклицание и потриване на ръце: Ей сега ще намислим нови начини за евангелизиране! Най-накрая ще се размърдаме малко!

Исторически отговорът на църквата към предизвикателствата във всяко време е бил връщане към корените, към строгата доктрина, към пълното покаяние и чистите библейски извори. Възраждането на водачи и проповедници е водело до обновяване на личната вяра и църковния живот.

Ако, изправена пред разширяващата се тенденция, Адвентната църква в България трябва да доказва на своите настоящи, бивши и бъдещи членове необходимостта да съществува, това може да стане само като се грижи за тях. Иначе остава твърде тъсна за огромния духовен потенциал, съществуващ в света около нас.

Мисъл

Онзи ден на път за работа попаднах на протестите на кремиковските работници. Преди това маршовете на „Атака“ озвучаваха стъпките ми по жълтите павета на София госта дълго време. А през зимата наминах на студентските протести пред парламента, защото една приключенска част от мен искаше да види „от първа ръка“ какво се случва. Но в същото време понякога чувствам гняв към нещо - нещо там, навън, и искам да протестирам или да направя концерт, или нещо друго, за да покажа, че повече няма да го търпя!

Въпросът е кое точно няма да търпя - политиките, липсващата съдебна система, промените в климата, финансовата криза? Аз ще вдигна моя плакат, вие ще вдигнете вашите.

Въобще, има много гняв - в България и по света. Спомнете си само дългите протести в Гърция заради убийството на момче. Този гняв се събира и чака. Може би - да бъде предизвикан с нещо позитивно. Ако повече не можем да търпим нещо - каквото и да е то, трябва да открием и какво бихме търпели!

Коя е най-голямата днешна кауза, на която сме готови да служим?

Ако повече не издържам войната, трябва да гържа на мира. Но това е трудно: да обичаш враговете си, както заповядва Исус!

Ако повече не мога да търпя несправедливостта, трябва да поставям другите по-горе от себе си, да обичам ближния си като себе си, да давам едната си риза на онзи, който няма.

Ако не мога да търпя промяната в климата, трябва да променя целия си начин на живот.

Ако не издържам в църквата споровете за глупости, които дори не се докосват до същински важната дейност, трябва да понасям слабостите на слабите.

Един пастор, който за съжаление вече не е в България, беше дал много практичен съвет. Предложи на църквата да спре да се моли за една седмица! „И ако нищо не се промени в живота ви, каза той, значи за нищо не се борите в молитвите си“.

През април в Лондон имаше среща на G20. Призоваха светът да се преобърне, като последните станат първи: в смисъл да се погрижим първо за най-бедните, които ще обеднеят още повече от кризата.

Както Исус казва, последните наистина ще бъдат първи. Но това най-вероятно няма да стане с икономическата криза; спешността на времето изисква друг начин. (Политиките обичат да цитират Мартин Лутър Кинг, който е казал, че ако не се събудим за вълната с човешката история сега, ако я пропуснем, това означава, че въобще няма да има история.)

Другият начин е: онези от нас с молитва да застанат твърдо зад онези без молитва.

Не сте срещнали

Единствения (Единствената)?



ката и използвайте филтъра „приятел“.

Когато отиваме на среща, обикновено очакваме да ни поразят романтиката на химията. И когато не я почувстваме, мислим, че си губим времето. Но невинаги е така! Ако имате определена негативна реакция към някого е едно, но ако сте неутрален или несигурен, това може да се превърне в химия след известно време - онези, които веднага затварят вратата, няма как да го открият. Как да сте сигурен, че сте отворен за по-късно пламваща искра? Просто е: Вместо да филтрирате по романтиката, която измерва любовта от пръв поглед, филтрирайте хората чрез

тих и обикновен в неговата (или нейната) сянка. Важното е да се чувствате себе си - вашето най-щастливо и вълнуващо аз. Вместо да се питате: „Харесвам ли този човек?“, запитайте се: „Харесвам ли себе си в присъствието на този човек?“.

Проблем: Не мислите, че този човек има потенциал за дълга връзка.

Решение: Опитайте с номера „Изживей мига“.

Духовен Вместо църковен

Продължава от стр.1

По времето на основаването на Америка хора като Джеферсън и Магисън видели жизнената важност на това да се гарантира свободата на съвестта. И едно от ранните републикански постижения било да се създаде контекст, в който религията и политиката се смесват, а църквата и държавата - не. Сега някои американски християни са разочаровани от евангелското движение, свързано с републиканците, които загубиха по въпроси като аборт, молитвата в училище и преподаването на еволюцията.

Вярващите никога не остават подминати от процесите в обществото, в което живеят. Сигурна съм, че

празните места в църквата ви

стават все повече. Всъщност за какво ни е църква - тя ни дава по един час проповед на седмица, а вярата е много повече от това. Книгата „27 учения на адвентизма“ е обогатена от множество лични разработки (в крайна сметка духовността не се избира в доктрината). А пасторът все не е прав. И американците губят вяра в религиозните си водачи - толкова много сексуални скандали и в Католическата, и в протестантските църкви!

Въпреки противоречивите коментари, ако все пак имаме опора в Библията и ако

гледаме от перспективата, която Словото очертава, то не сме така объркани от различни мнения и процеси. Защото имаме опора във времето и визия за главната насока на събитията. Живеем в последните времена, за които Библията ясно казва, че вярата ще охладнява. Това е процес, който ще се проявява под различни форми. Една от тях е духовността. Хората вярват в езотерика, шамбала, източни учения, фън шуй. Въобще, както отбелязва изследването, стават духовни, но не религиозни. Елементарният тест на апостол Павел за това е вярата в идването на Христос в плът. Всичко, което измества или противоречи на факта, че има исторически реален, личностен Бог можем да окачествим като насочено срещу основата, върху която е създадена църквата.

Наскоро чух, че ако си пълен, няма защо да се притесняваш за вида си. Явно е, че маистните натрупвания те предпазват от негативна енергия, и ако ги стопиш с отслабване няма да има какво да те предпазва. Мога да изведа до свършенство логиката на това обяснение, която е подкрепена дори с научни факти. Но в края на тази логика ще се намерим далеч от необходимостта от Личност, която се е жертвала за нас. Често искрени вярващи търсят по-големи духовни височини от тези, които църквата може да им предложи. Особено във време, в което подемът на нашето адвентно общество очевидно намалява. Но най-безопасното място за възвисяване са височината и дълбочината на Библията. Без този компас в ръце лесно

„Като се свърши това, първенците дойдоха при мен и казаха: „Израилевите люде - и свещениците, и левитите - не са се отделили от людето на тия земи...“ (Ездра 9:1).

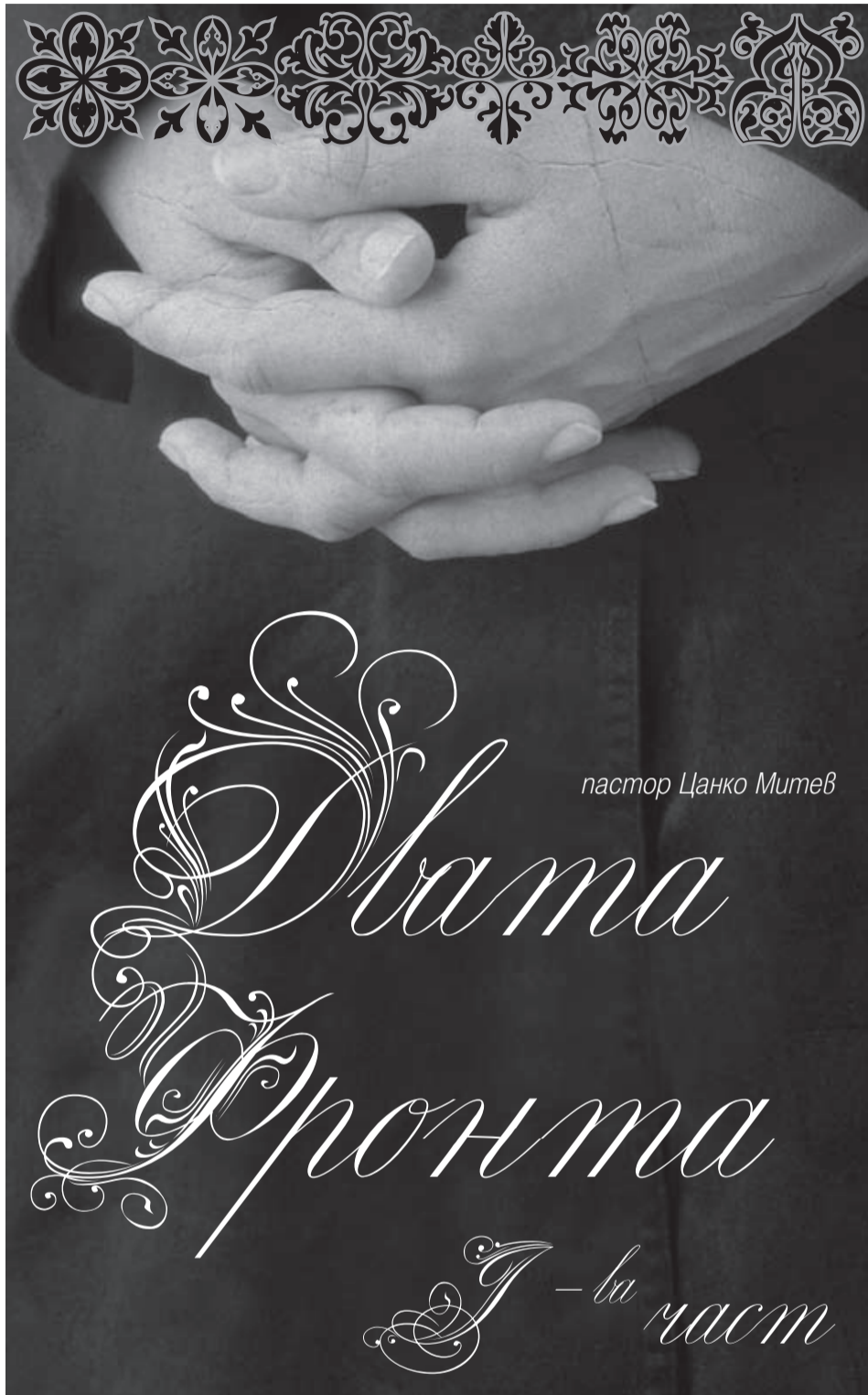


Със завършването на строежа на храма през 516 г. пр. Хр. се осъществява голямата мечта на отведените в робство във Вавилон еврейски народ - да се върне в своята родина, да има отново храм и да възстанови заветната си връзка с Бога. Успехът обаче е последван от бърз спад на ентузиазма и възхновенето. Мнозина трудно устояват на езическите влияния. Някои възприемат обичаите на съседните народи, женят за езичници, а те от своя страна донесат в семейството чужди култове. Поредицата от неплодородни години води до голямо обедняване. Възползвайки се от икономическата криза, за неизплатени задължения кредиторите от съседните племена и за съжаление от самите евреи взимат на безценна къщи, лозя, земя, а понякога отнемат дори свободата на децата на дължниците, превръщайки ги в роби. Кризата засяга и най-святото място - храма. Жертвоприношенията се превръщат в безсъвършателен, механичен обред, който недостойни свещеници използват за користни цели. Това предизвиква отлив от страна на народа. Свещениците и левитите често остават без никакви средства и са принудени да напуснат храма, за да търсят други начини за препитание. Как ще се преодолее тази огромна по своите размери криза? Възможно ли е това да стане, след като за немалка част от народа великото дело на възраждане представлява всъщност замяна на едно робство с друго?

Не, не би било възможно, ако победата над силите на злото, която често наричаме религиозна реформа, се изчерпва само с видимото. Успоредно с духовните преобразования и великите начинания се развива друг мощен източник на енергия и сила, който стои извън човешкото ползрение, но когато се стигне до застои или криза, придобива водещо значение. Всяко духовно раздвижване, всяко пробуждане и реформация, които Светият Дух предизвиква, е водене на битка със злото на два фронта. Единият фронт е видим и ясно очертан - това е фронтът на действията. Тук се изявяват преди всичко харизматичните водачи и пророци, падат жертви и се раждат герои. Другият фронт е фронтът на постоянния натиск. При него на власт е статиката, а мястото - духовната сфера: желанието за системност и подреденост, за намиране на опорна точка и резултатна сила, на спокойствие и мир, идващи от реда и ясните правила, от вътрешната удовлетвореност, от посвещението и убедеността. На този фронт се изявяват хората, които предпочитат аналитичността пред разпадеността, умеят да контролират себе си и са способни да изследват с невероятно търпение и най-дребните детайли, за да открият липсващата от пъзела на живота елемент. Те нямат нужда от допълнително зареждане, нито от възхновение, което да придаде цветни краски на сивия делничен пейзаж, защото самият процес на изследване, на съпоставяне факт с факт и търсене на логическа връзка ги възхновява. По време на криза оттук идва помощта и се прелива сила за победа на другия фронт.

„Защото Ездра бе утвърдил сърцето си да изучава Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израил повеления и съдби“ (Ездра 7:10.)

Далеч от събитията в Обетованата земя, живеещият във Вавилон потомък на първосвещеническият род, Ездра, се отдава на ревностно изучаване на Тората, Петокнижието. Той пръв разбира, че еврейският народ ще остане твърд в своята вяра само тогава, когато я изражда на основата на Божия закон. Развива образователна дейност, като създава школи сред еврейските общности на Вавилон и Персия. Вестта за настъпилата упадък в Юдея го подтиква да вземе решение да се пресели в Палестина, за да огранотява, обучава и възпитава. Последван от петстотин свои ученици, пристига в Обетованата земя в 458 г. пр. Хр. със специални пълномощия от персийския цар. Тези просветители, наречени „книжници“ (соферими), с изключително търпение и посвещение провеждат в продължение на повече от две десетилетия религиозно-образователна дейност за издигане интелектуалното равнище на народа и засилване на неговото съзнание като изразител на висшия религиозен мироглед и нравственост. И става чудо: на замрялата религиозна реформа се дава нова сила - предизвикано е истинско духовно възраждане! Ездра е наречен „Моисей на своето време“. А ко-



гато към възпитателната дейност се прибавя и административната реформа на Неемия, общността на завърналите се в Палестина юдеи прераства в държава, чийто основен закон - конституцията - е Тора. Както Ездра, така и Неемия са типични представители на Божиите воини от тихия, скрития фронт. Живеят далеч от мястото на събитията и във времето на големите промени почти нищо не знаем за тях. Но когато настъпва криза и силите секват, те се появяват като че ли от „нищото“ (Неемия е виночерпец в двореца на персийския цар!), заредени с неизчерпаема енергия и търпение, с ясно послание и визия. Посвещението и вътрешната им убеденост бързо стават опора и възхновение за обезверения народ.

Преливането на сили от невидимия фронт към видимия е част от силата на протестантската реформация през XVI в. Именно такъв

процес изтласква на преден план Жан Калвин. Както разгледахме в предишните статии, реформацията във Франция започва от интелектуалните хуманистично настроени среди. Първият ѝ камбанен звън проехтява в годината, когато се ражда Калвин - 1509 г. Тогава проф. Льофевър заявява, че „благочестието е пропаднало и че хората предпочитат земните блага пред небесните, защото не четат Священото Писание“. В рамките на 14 години неговата писателска дейност вълнува будните духове на френската академична мисъл. През 1522 г. в предисловието на неговия труд „Коментари върху евангелието“ под формата на съвети са изложени насоките, по които трябва да тръгне промяната. По-късно те са наречени Манифестът на френската реформация. Срещу идеите му се обявяват теолозите от Парижкия университет (Сорбоната) и Парламентът.

„Петстотин години от рождението на Калвин“



През това време Калвин е далеч от събитията - подготвян е за свещеник в една от крепостите на католицизма, колежа в Монтегю.

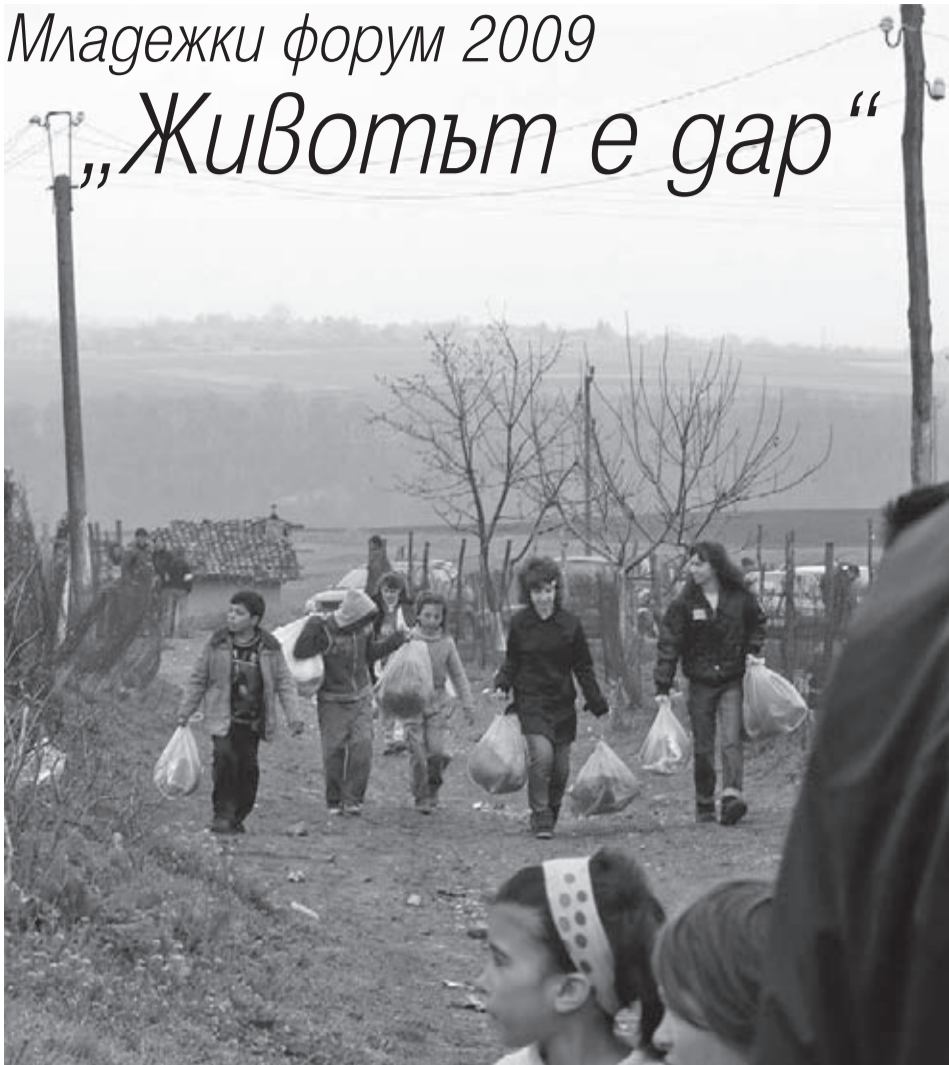
Следващите седем години, от 1523 г. до 1529 г., са още по-бурни. Льофевър създава център на реформацията в гр. Мо и превежда на френски език Новия и Стария завет. В интелектуалните среди на Париж надига глас видният хуманист Етиен Доле, роден в същата година, в която се е родил и Калвин. Той е преследван от църквата заради издигани книги, а през 1546 г. е изгорен жив. Манифестът на реформацията е подкрепен от най-прочутия поет във Франция Клеман Маро (1495 - 1544). Неговият образцов превод на псалмите упражнява огромно влияние. Десетки хиляди френски протестанти ще приемат мъченическа смърт, тъй като до последния си гръх псалмите от неговия превод. Отвратителна реакция е бърза: учредяване на инквизицията през 1525 г. и издигане на клади. Франция се превръща в арена на събитията, като кулминацията се достига с екзекуцията на лобимеца на френските протестанти и краля - рицаря Беркен. Той посреща смъртта смело и с достойнство. Преди да се качи на грозната гърколка, с която ще стигне до мястото на екзекуцията, Беркен облеча най-хубавите си грехи „... от кадуфе, атлаз и дамаска, и панталони, обити със злато“ (Д'Обине. «История на Реформацията в Европа във времето на Калвин». Т. 2, гл. 16), за да подчертае, че отива да засвидетелства своята вяра в присъствието на Всевишния. Когато процесията минава покрай тълпите, сред тях се разнася шепот: „Той изглежда като човек, който стои в храм и размишлява за свети неща!“ (Уайли, Кн.13, гл. 9).

Къде е Калвин през този период? Той е студент по теология в Парижкия университет! От гледна точка на географията се намира в центъра на събитията, но с духа си е много встрани от тях. Изцяло е отдалечен на следването и получава бакалавърска степен по теология. Той е твърде умел и сериозен за възрастта си. Понякога се проявява като толкова строг и неумолим, че някои от студентите му слагат прякора „Обвинителния падеж“. Преценките му обаче са безпогрешни, защото никога не се увлича от собствените си ентузиазъм, но с разум, със задълбочено изследване и с желязна логика стига до решението.

Продължава на стр.7



Младежки форум 2009 „Животът е дар“



„Животът е дар, който малко оценяваме - дишаме, тичаме, смеем се, мечтаем... Да осмислим живота си е мъдро, да видим нуждите на хората е любов! Почувствайте онова, което не можете да видите! Присъединете се към тази инициатива и ще получите благодарност, която е безценна!“ С този кратък текст поканихме гражданите на Силистра да станат част от Младежкия социален форум „Животът е дар“, който се организира от фондация АДРА със съдействието на община Силистра и Дирекция Социално подпомагане. В този формат форумът се провежда за втора поредна година. Силистренци получиха информация във връзка с благотворителната инициатива от покани, плакати, местните радиа и вестници, а на уебстраницата ни www.forum-ss.hit.bg имаха възможност да разглеждат актуални снимки.

Даренията - дрехи, обувки, играчки и храна - се събираха и обработваха в приемния ни център в Младежкия дом и бяха предназначени за социално слаби хора от всички етноси в община Силистра.

Всяка сутрин започвахме с обсъждане на организационните въпроси, с товарене на чувалчета с дрехи и храни в леките коли и пътуване към целта. Тийнейджъри от града също се присъединиха към екипите, разнасящи даренията. В селата се срещаме с наистина нуждаещи се хора, които чистосърдечно се радваха на даренията. Докоснахме се до злочести човешки съдби.



ването станахме съпричастни на радостта на децата, родителите и учителите, които с гордост аплодираха наградените.

Радваме се, че още веднъж можахме да подадем ръка на нуждаещите се и да им кажем, че някой се интересува от тях. Благодарим на Бог, че ни даде възможността да участваме и да видим радостта в очите на хората.

Благодарим за съдействието на Община Силистра, Дирекция СГ, магазин *Маня*, магазин *Атлантик*, Office 1, книжарница *Везни 55*, магазин *Детмаг*, пицария *Стоп*, Пицария *Белусима*, магазин *Тестер систем*, както и на всички доброволци от Адвентната църква.

Нели Станчева

В зрителната зала на Младежкия дом всяка вечер от 18:00 ч., имаше презентация със снимките от деня и петнадесетминутна беседа, изнесена от директора на фондация „АДРА - България“ - Никола Левтеров.

След вечеря обобщаваме и обсъждаме плюсовете и минусите на случилото се през изминалия ден и правехме изводи за следващия.

Ето каква е статистиката от реализирания социален форум: От 29 март до 4 април се проведе Младежки социален форум, в който участваха 70 доброволци от Адвентната църква от 10 селища. В 7 села бяха раздадени 600 чувала с дрехи, осигурени от 150 дарители, и 800 броя пакетирани храни.

За да направим съпричастни децата и младите, организирахме ученически конкурс за есе и рисунка на тема „Животът е дар“. На всичките 45 участници от Силистра и областта бяха връчени грамоти, а отличените получиха ваучери и подаръци от магазини за дрехи, обувки, пицарии и книжарници. На церемонията по награжда-

„Духовно оттегляне“



Датата е 01.04.2009, мястото гр. Гоце Делчев. Тук в рамките на 5 дни се състоя вече традиционното „Духовно оттегляне“, организирано от Младежкия отдел към Западната област.

Събрахме се около 50-60 души. Местната църква ни осигури най-важното - подслон и ежедневната дажба вкусна храна. Всеки ден програмата ни отвеждаше на различно място. Първо се прехвърлихме при съседите - разгледахме гръцките градове Драма и Кавала, както и каквото беше останало (или по-скоро - открито - след разкопките) от град Филипи, където апостол Павел е проповядвал Слово и е лежал затворен. На другия ден посетихме близкото село Делчево, където между живописните къщи се откриваше невероятна гледка към града. А местните хора имат толкова много интересни и дълги истории за разказване...

На следващия ден автобусът ни отведе към други две популярни местни забележителности - селата Лещен и Ковачевица. Тук повечето къщи са обновени - стегнати за все по-много туристи, които посещават региона. Ние си харесаме няколко от тях.

И така, докато се усетиш, петте дни свършили. През цялото време за духовната ни програма отговаряше пасторът на църква Кюстендил - Димитър Димитров, подкрепян дейно от своя колега Пламен Петров. Същността на вестта беше - апостол Павел. Опитахме се да навлезем по-дълбоко в неговите послания. Попяхме си, посмяхме се. Проведохме си и Агапе вечеря.

Църквата в Гоце Делчев се обогати от общуването с толкова много младежи. Ние пък се обогатихме от срещата с толкова мили и непринудени, гостоприемни домакини.

А всичко това беше организирано Петя Гоцева. И тук е моментът да ѝ благодарим за приятните преживявания. Ако сте ги пропуснали тази година, гододин недейте!

Христо Гешанов

„Гласът на надеждата“

На 11 април 2009 г. силистренският драматичен театър „Сава Доброплодни“ отвори широко врати за Великденския концерт на Националния адвентен хор „Гласът на надеждата“ от България и мъжкия квартет „Регал“ от Букурещ, Румъния.

След прецизна организация от инициативната група на Църква Силистра, след стилна рекламна кампания и работа с много любов към Бога и нашите съграждани, зала на театъра се изпълни с хора, които не се задоволяват да отбележат празника Великден единствено с празничната трапеза, а копнеят да удовлетворят и своя духовен глад. И те бяха възнаградени от прекрасните изпълнения на нашите братя и сестри от смесения хор, които с радост и готовност служеха на Бога, отзовавайки се на поканата за гостуване в Силистра.

Прозвучаха: „Отче наш“ на Б.Сесъл Гейтс, „Пагвайте се, Исус гоиде“ на Хендел, „Gloria in exelsis Deo“ на Вивалди, „Хор на поробените евреи“ от Верди, „Песен“ на П. Владигеров и „Испански танц“ на Мануел де Файя и др., както и букетът от изпълнения на мъжкия квартет „Регал“. Тази прекрасна музика бе въздействащо и живо свидетелство за християнската любов и надежда.

Със ставане на крака при звуците на „Hallelujah“ от Хендел стотиците присъстващи изразиха своята благодарност към изпълнителите и организаторите на концерта, а ние, адвентистите от град Силистра, засвидетелствахме своята надежда в скорошното идване на Спасителя!

Румен Матрачийски

Едно ЕКСПО - Възможност за всеки

„Профилактиката - по-добра от лечението“

Под това мото и при отлична организация от 6-ти до 8-ми април в Младежкия дом в Силистра бе проведено здравно изложение. Инициатива, разкриваща някои възможности:

Първо, за гражданите на Силистра - да съчетаят приятното с полезното, като обогатят вечерната си пролетна разходка с нещо наистина съществено. Малко повече пролетно слънце, както и топлинка в душата, никога не са излишни. Ако се съди по препълнената зала и правостоящите, а също и по интереса, който организатори, лектори и всички участващи успяха да създадат, явно тази топлинка е била усетена и отнесената от посетителите. Топлинка, породена от усещането, че си значим - някой се е сетил за теб! Не да вземе нещо, но да ти даде - скромно количество от най-скъпата стока: здравето. Какъв по-успешен подход за разчупване на леда между хората? Още повече - всеки е, ако не с разбито здраве, то най-малкото - потенциална мишена на здравословни проблеми. Ето защо подобна инициатива е не просто благородна, тя е необходима, винаги навременна, всякога добре дошла. Може би следните думи на един от гражданите обедини в себе си преобладаващото впечатление на посетителите: „Благодарим ви! Беше чудесно! Само ако можеше повече пъти в годината...“

Второ, това бе възможност за църква и държавна институция да работят в екип. Получи се чудесно. В продължение на три вечери служители към отдел „Здравеопазване“, община Силистра, в сътрудничество със

Здравния отдел на ЦАСД - Силистра, измерваха ръст, тегло, кръвно налягане, функционално състояние на сърцето, на белите дробове... Как да нямаш убеждението, че Провидението отваря врати?!

И трето, бе възможност за църквата да излезе извън рамките на молитвения дом и да приложи чутото и наученото там. Да слезе от „Планината на благословието“ и да отиде в полето на болката. Да разгърне потенциала си и да съпреживее Христовата радост - радостта от служенето. Това е блажената награда за желанието, старанието и усилията на всички, които се включиха в здравното експо.

„Службата за Бога не се състои единствено в проповядване. Служат тези, които облекчават болните и страдащите, помагат на нуждаещите се, утешават наскърбените и маловерните. Навсякъде - наблизо и далеч - има души, притиснати под тежестта на чувството за вина. Причина за упадък на човечеството не са толкова трудностите, непосилният труд или бедността, а вината, вършенето на зло. Тя е причина за безпокойството и неудовлетвореността. Христос желае Неговите служители да работят за болните от греха души“ (Колнежът на вековете).

Може би да измерваш нечие кръвно налягане е служене, което Небето ще оцени толкова, колкото и проповядването или което и да е друго дело, извършено във вяръност и за Божия прослава. А откъде да знаеш, че, докато измерваш ръста на някой посетител, Небето не измерва духовния ти растеж! Или, че, докато измерваш теглото на ближния си, там някъде горе друг Служител измерва подбудите, с които правиш това. А нима да изслушаш нечия болка не е по-стойностно прекарано време от времето, посветено на планове и кроежи за причиняване на болка! И ако за чаша студена вода никой няма да изгуби наградата си (Матей 10:42), защо трябва да я изгуби човекът, раздаващ себе си в своето желание да бъде полезен!



„Животът е дар - приеми го“

Това есе е било отличено на ученически конкурс на тема „Животът е дар“, организиран от ЦАСД - Силистра.

Вярвам, че животът ни е най-големият и приказан подарък, който някога сме получавали. Една истинска и красива история, изживяна от самите нас по начин, който избираме сами, понеже имаме правото на избор.

Осъзнавам, че животът е дар от Небето и скъпоценно съкровище, открито още преди да сме го потърсили. Това е най-добрият урок, който изучаваме ден след ден с нагледни илюстрации направо от Създателя на нашата прекрасна планета Земя.

Сигурно всеки човек се е замислял за смисъла на собствения си живот.

Някой живее най-вече заради любимия човек, за семейството си, приятелите или работата... Друг живее ден за ден и не оценява възможността сам да избере пътя, който ще трябва да извърви. Не иска да живее пълноценно и потъва без надежда - като кораб без котва, отнесен от бурята галеч в открито море. И хората имат нужда от духовна „котва“ в живота си, за да останат непоколебими и да не се изгубят в „морето“ на изкушенията. Ако е положена на дъното както трябва, една котва може да задържи гигантски кораб много здраво

дори и в бурни води.

За мен тази „котва“ е вярата, скрита в сърцето ми, която ми позволява да се чувствам спокойна и сигурна. Подарък се дава само от приятел на приятел. Вярата, посвещението в служба на другите, моралната чистота, благодарността, надеждата и любовта - това са стълбове, на които можем да стъпим и да сме сигурни, че няма да бъдем подведени.

Често дарителите обичат да дават така, че да стане известно колко са щедри. Дарението се е превърнало в средство за изграждане на добър имидж. Съблазнително е да си направиш такава реклама. Можеш да получиш много облаги. Не са малко и хората, харчещи пари, които не са заслужили, за да си купят вещи, които не им трябват.

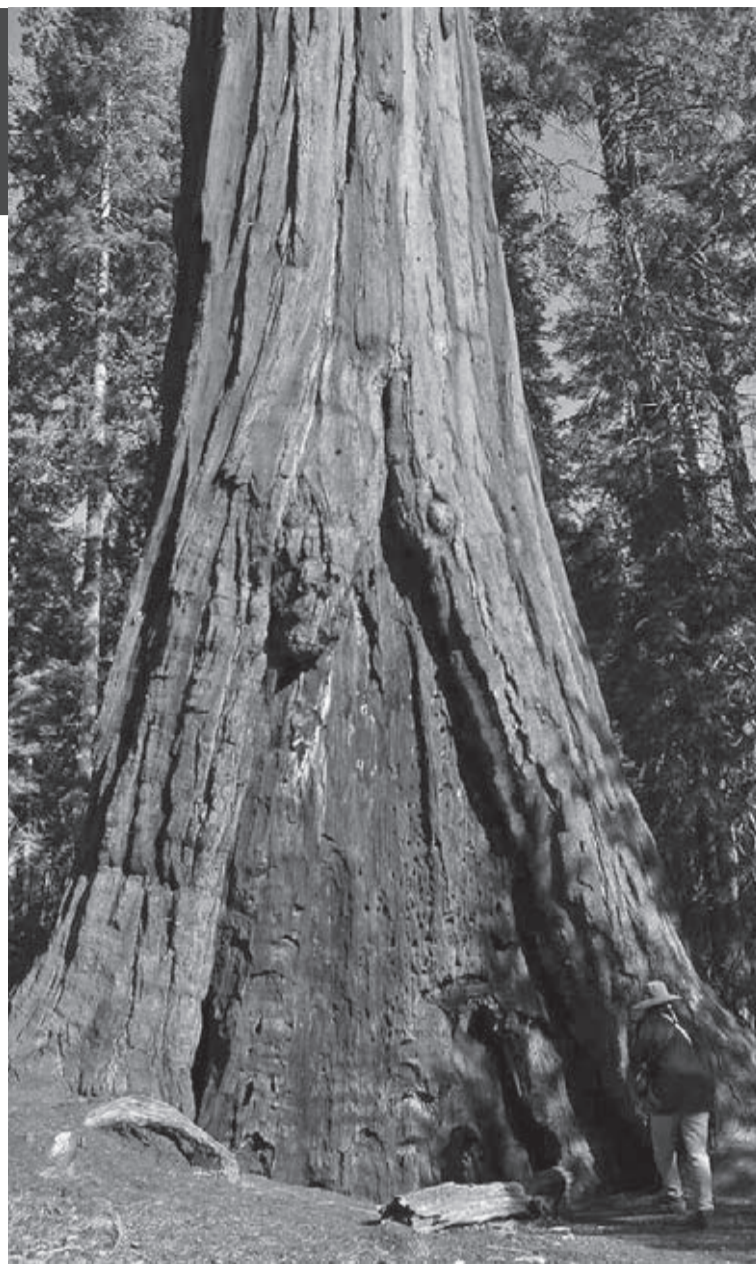
Но има и много други, които усещат нуждата на страдащия. Виждаме как хора правят чудеса, когато са силно мотивирани, когато са си поставили ясни цели, осъзнавайки колко необходими е тяхната помощ и че от тях зависи нечия съдба.

Мисля си обаче, че за да можем да обогатяваме другите, първо ние самите трябва да забогатеем с вяра и посвещение. Успехът да бъдем благословени за някого ще връща към нас нови благословения, многократно умножени. И тогава отново на свой ред ще участваме във великия кръговрат на благодарността, милосърдието и

радостта.

Има една история за човек, който се трудил много през целия си живот и забогатял. Трурал своето богатство ден след ден, докато няма вече къде да го побере. А няма и време да му се порадва. Забрал за Дарителя на най-голямото богатство в света - живота - и макар да имал много, отказал да бъде дарител. Не оценил истинското съкровище и... в края го изгубил.

Учени твърдят, че най-голямото живо нещо - било в миналото или в настоящето, - не е някой динозавър, а един от видовете секвоя. Тя тежи повече от шест сина кита. Най-високата надвишава със 70 стъпки Статуята на свободата. Тези дървета имат способността да си помагат едно на друго, като съединяват погземята корените си и споделят хранителните вещества и водата, извлечени от почвата. Така че една гора не е просто сбор от отделни дървета, а „колектив“ от сътруднители си за своето оцеляване живи организми. Дърветата могат да вършат удивителни неща. Един единствен декар от кленови дървета може да отделя във въздуха всеки ден 20 000 л чиста вода във вид на изпарения. Човекът е като дърво, което заедно с другите си себеподобни образува „гора“, и така всички заедно могат да устоят в бурите на живота.



Намерението на нашия най-голям Приятел е да подари на всеки човек привилегията да стане най-добрият ученик в училището на живота и да раздава даровете на вярата, надеждата и любовта. Пътят на обикновения живот всеки ден може да бъде окъпан в красотата, когато любовта на истински приятел сгрива сърцето ти.

Искам да живея така, че

да не съжалявам за случайно пропуснато време или пропуснат шанс, да инвестирам себе си във всеки ден така, сякаш е последен. Да се раздавам, забравяйки своето его.

Това е най-голямата сила, която е в състояние да преобрази обществото ни днес.

Анна Георгиева Боева - 15 г.
ПМГ „Св. Климент Охридски“
Гр. Силистра

Двата Фронта

Продължава от стр. 5

Според Е. Уайт през този период вътрешно духовно сътресение у него причиняват разговорите с братовчед му, който приема идеите на реформацията, неговото особено одухотворено и носещо мир изражение на лицето като на мъченик, когото изгарят на клада. В съзнанието му нахлуват въпроси, чийто отговор изисква все по-задълбочено изследване на Свещеното Писание („Великата борба“).

През 1530 г. Франсоа I създава Кралския колеж, преименуван по-късно в Колеж дьо Франс, където преподават изгонени от Сорбоната или несъгласни със схоластиката на университетата учени. По този начин той откъсва за смъртта на Беркен и дава възможност за по-голяма веротърпимост. Но страстите

отново се нажежават, когато три години по-късно, през 1533 г., Сорбоната забранява една мистична книга на сестрата на краля Маргарита Наварска. В отговор кралят започва да бъде интерниран професор на университета и започва да води преговори за съюз с германските протестанти. Той поканва Меланхтон във Франция, за да помогне да се изяснят спорните църковни въпроси. Маргарита Наварска пък разпорежда протестантски проповедник да говори в църквите на Париж. На това се противопоставя църковната власт. Тогава тя приспособява апартамент в палата за парацис, като оповестява, че всеки ден в определен час ще се държи проповед. Народът се стича на тълпи да слуша евангелските проповеди. Парацисът се оказва тесен - преддверията и залите се изпълват с хора. Виждайки големия интерес, кралят нарежда две

от църквите в града да бъдат отворени и в тях да се изнасят евангелски проповеди.

Какво става с Калвин през този наситен с превратности период? Той завършва в Бурж и Орлеан право. През 1532 г. се завръща в Париж и преживява духовен поврат. В писмо си до Саголет споделя: „Когато духът ми свикна да бъде бдителен, от получената светлина започнах да съзнавам в какво тресавище от заблуди съм затънал, с каква блатна кал съм се омърсил. Виждайки ужасната беда, в която се намирам и съзнавайки, че такъв живот води неминуемо към вечна смърт, с плач и вопли осъдих предишния си начин на живот и разбрах, че единственото ми спасение е в Теб, о Спасителю!“ (М. Голубич. История на Християнската църква).

Изглежда, че още докато е бил в Орлеан, Калвин е споделял своите променени възгледи с обикновените хора в техните домове и на работните им места. Този тип общуване и проповядване става основен почерк на неговата ранна дейност. Когато се връща в Париж, взема участие в тайни протестантски събрания. Времето за проповядване е благоприятно. Под влияние на Кралския колеж и дейността на Маргарита сред учените има голям интерес към Библията - водят се дискусии

и се изнасят лекции. Калвин обаче загърбва интелектуалните спорове. „Докато залите на университетите ехтяха от врявата на богословските диспути, той ходеше от къща в къща, като отваряше Библията пред хората и им говореше за Христос, и то различно“ (Е. Уайт. *Великата борба*).

За пръв път Калвин прогласява своето верую сред университетските среди на 1 ноември 1533 г., но не пряко, а чрез речта на своя приятел от ученическите години в колежа „Монтего“ Никола Кона, който наскоро е избран за ректор на Сорбоната. Той е привърженик на новата вяра. Във встъпителното слово, което трябва да произнесе в църквата „Де Матуриус“ по случай празника Все светии, Калвин вижда възможност за прогласяване на евангелската вест от важна обществена трибуна. Кона приема предложението и двамата редактират текста на речта със заглавие „Християнска философия“. Произнасянето ѝ поляризира академичната аудитория. Тя открива Христос като единствения Посредник между Бога и човека и е насочена срещу средновековната схоластика. Как е възможно на празника на светиите да няма нито една дума за тяхното посредничество? Защо не се подчертава ролята на

добрите дела, на постите и пр., а се говори само за Божиата милост? Ясно - ректорът е протестант. Още в същия ден е внесена жалба в Парламента. Взима се решение да бъде призван за разпит. Кона е предупреден от приятели и бяга за живота си.

Ясните послания на встъпителната реч на ректора, строгата погреденост и аргументираност говорят за влиянието и на още един субект, но кой е той? Тайните служби дават отговор - Жан Калвин. Той също трябва да бъде арестуван. Започва надпревара с времето - кой пръв ще стигне до квартирата на Калвин: стражата или неговите състуденти, които са разбрали за изгадената заповед. Приятелите изпреварват. Когато стражата хлопа, те вече са направили въже от чаршафи, по което той се спуска от прозореца и бяга през задния двор.

До този момент Калвин се развива преди всичко на тихия фронт. Той няма харизмата на Льофевър, Беркен, Маро, Етиен, дори и на Никола Кона. Неговият свят е светът на книгите и лично общуване. Но още в редакцията на речта се вижда, че е съзрял нещто, което другите не виждат, но което ще има решаващо значение. Кое е то, ще разберем в следващата статия.

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова,

Александър Филипов, Цанко Митев

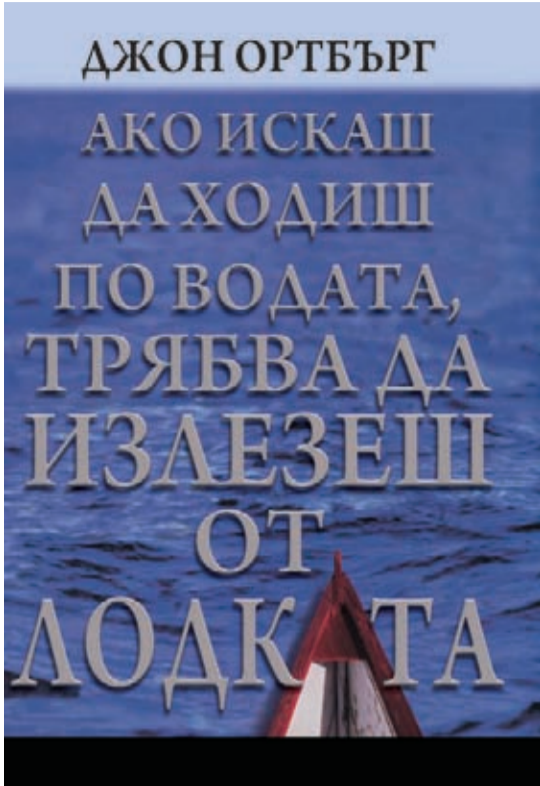
АДРЕС: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“

№49; тел. 840 62 53; e-mail: vestnik_xm@abv.bg

ISSN 1310-8654



ИЗДАТЕЛСТВО „НОВ ЖИВОТ“ ПРЕДЛАГА:



Вие сте само на една крачка от приключението на живота си. Дълбоко във вас се крият същата вяра и копнеж, които са накарали апостол Петър да тръгне по ветровитото Галилейско езеро към Исус.

По какви начини Господ казва и на вас - както някога на Петър - „Ела“?

Джон Ортбърг ви капи да размислите върху невероятния потенциал, очакващ ви извън вашата комфортна зона. Там, на рискованите вълни на вярата, Исус чака да се срещне с вас по начини, които завинаги ще ви променят, ще задълбочат характера ви и доверието ви в Бог. Преживяването е ужасяващо! То е невероятно вълнуващо! То е всичко, което бихте могли да очаквате от Някого, достоен да бъде наречен Господ.

Ваш е изборът да Го опознаете така, както това може да стори само ходенето по водата, като междувременни се избавите с Божията цел за живота ви.

Има само едно изискване:

АКО ИСКАТЕ ДА ХОДИТЕ ПО ВОДАТА, ТРЯБВА ДА ИЗЛЕЗЕТЕ ОТ ЛОДКАТА

Джон Ортбърг, 214 стр.
Цена: 9,50 лв.

„Откровение“, последната книга от Библията, е очаровала хората векове наред. Нейните мистични символи и загадъчни образи са привличали вниманието на библейските изследователи по цял свят. Понякога тълкуването на пророчествата ѝ води до най-невероятни спекулации.

Днес, когато необичайни събития връхлятат нашия свят, хората търсят солидни и разумни отговори на своите въпроси за бъдещето.

Тази библейска книга хвърля светлина върху много от тях.

МАРК ФИНЛИ, световноизвестен християнски евангелизатор, директор и говорител на телевизионното предаване ПИСАНО Е и автор на много християнски бестселъри.

ТРИМАТА НАЙ-ИЗДИРВАНИ В КНИГАТА „ОТКРОВЕНИЕ“ ЗВЯРЪТ, ЛЪЖЕПРОРОКЪТ, ЗМЕЯТ

Марк Финли & Стивън Мосли, 44 стр.
Цена: 3.80 лв.



Докато играеш, можеш много да узнаеш!

Книжки за оцветяване, изрязване, апликация, решаване на гатанки, разказване по картинка и пр., които ще помогнат на лъчезарния детски ум да се развива, малките сърчици да стават по-сърчени, а сърчицето - по-добро.

Цена 3,90 лв.



Книжка 1 Докато играеш, можеш много да узнаеш.



Книжка 2 Докато играеш, можеш много да узнаеш.



AWR

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 7-8 ч. на честота 6045 kHz
(49-ви метрови сектор на къси вълни)
Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

Тези, които имат цифрови приемници, могат да ни слушат чрез сателитна връзка (по същото време - от 7-8 ч.):
AWR-Hotbird-13 °; Freq. 12597 MHz; S/R 27500 K.Sps; Pol. - Vertical

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена врата“

Umit haberi

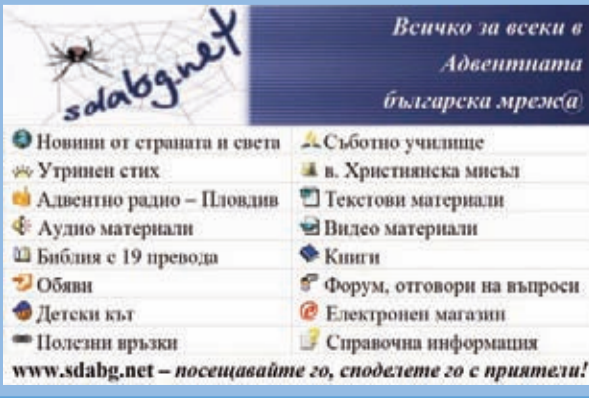
На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com

Пишете на адрес:
гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
Тел.: 054/88 48 77



www.bibleiskikurs.org
Препоръчаваме този адрес на приятели :)
На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:
БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE
• лекции върху „Основните учения на Библията“
• радиопрограми на „Гласът на надеждата“
• интересни книги на издателство „Нов живот“
Очакваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org



Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа!
Новини от страницата и света
Утринен стих
Адвентно радио – Пловдив
Аудио материали
Библия с 19 превода
Обяви
Детски кът
Полезни връзки
Съботно училище
в Християнска мисъл
Текстови материали
Видео материали
Кинги
Форум, отговори на въпроси
Електронен магазин
Справочна информация
www.sdabg.net – посещавайте го, споделете го с приятели!